

РЕШЕНИЕ

№ 1994

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11234** по описа за **2023** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на гл. юрисконсулт Д. И., в качеството ѝ на процесуален представител на СДВР срещу Решение № 2694/08.06.2023 г. по анд. № 3557/2023 г на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 12 състав.

С решението съдът е отменил Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба № 5288183/26.08.2021 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на Я. Ф. М. на основание чл.189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал.1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът твърди, че СРС неправилно е преценил, че не е установен субекта на извършване на нарушението. Посочил, е че на законния представител на дружеството, ако той не е управлявал МПС е имал законова възможност да представи декларация по чл. 188, ал. 2 от ЗДвП В конкретния случай, не е представил такава и не е посочил друго лице да е

управлявало въпросното МПС, поарди което и на него са наложили глобата. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди ЕФ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът, редовно уведомен, не се явява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните писмени доказателства /изпратени от Българския Институт по Метрология, доказващи техническата годност на техническото средство, с което е установено нарушението/ е установил фактическата страна на спора, като е приел, че оспорения фиш е бил издаден въз основа на данните от автоматизирано техническо средство АТСС TFR1-M №560 С помощта на последното е установено, че на 26.08.2021 г., в 13:50 часа, в [населено място], бул. „Б. шосе до фирма „Пежо“ от „Околовръстен път“ към бул. В. В., при ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място, М. е управлявал товарен автомобил „Пежо 308“ 1,6 ХДИ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост на движение 71 км/ч., като по този начин е превишил разрешената скорост с 21 км/ч. – нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Видно от представения по делото списък с намерени фишове, същият е бил връчен на 16.01.2022 г.

От правна страна съдът е приел, че при издаване на ЕФ формално са били спазени законовите изисквания съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити, но е отменил ЕФ, защото е приел, че са допуснати нарушения, тъй като не е установен субекта на извършване на нарушението.

След преглед на доказателствата настоящата касационна инстанция не споделя направените от районния съд правни изводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на ЕФ.

Правилно е определено лицето, което е сочено за нарушител, а именно собственика на автомобила. Съгласно чл. 187а, ал. 4, че вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Видно от постъпило писмо от АО е, че същият не разполага с доказателства за изпълнена процедура по чл. 188 от ЗДвП.

По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и

на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Обратно на твърденията в жалбата процесният ЕФ съдържа изрично уточняване, че е издаден от Столична дирекция на вътрешните работи - териториална структура на МВР. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, което е стационарно в разглеждания случай. В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г., съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, само по отношение на правното му действие (съгласно чл.189, ал.11 ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. В този смисъл не се споделя твърдението в касационната жалба, че ЕФ е издаден в нарушение на чл. 34 от ЗАНН. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ не се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът "в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш. Въпреки че в съдържанието на ЕФ липсва информация дали същият може да се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, на основание чл.59, ал.2 ЗАНН във вр.с чл.189, ал.8 ЗДвП съдебното производство пред СРС е образувано законосъобразно, а правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено. Не са налице допуснати съществени процесуални нарушения поради неспазване на изискуемата от законодателя форма – разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП е специална и дерогира приложението на чл.42 и чл.57 ЗАНН, поради което издаването на ЕФ въз основа на приложения по преписката снимков и писмен материал (чл.189, ал.15 ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка.

Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес - чл. 189, ал. 15 ЗДвП. От приложената справка за регистрация, е възможно да се установят данните за собственика на управляваното МПС. От ЕФ се установява и посоченото време и място, установената стойност на скоростта е 71 км/ч., М. е нарушил забраната на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като е превишил допустимата скорост с 21 км/ч. Техническото средство е преминало ежегодния периодичен технически преглед. Същото е преминало през изискуемата законова проверка за техническа годност, а нарушителят не е посочил, че автомобилът е бил управляван от друго лице.

По разноските:

Във връзка с гореизложените съображения, настоящата инстанция намира, че СРС неправилно е отменил наказателното постановление. Спорът е изяснен от фактическа и правна страна и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от

ЗАНН, подлежи на решаване по същество. Обжалваното решение следва да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно и вместо него да се постанови решение, с което да се потвърди процесното наказателно постановление.

С оглед изхода на спора Я. Ф. М. следва да заплати на СДВР, на основание чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 11234 по описа за 2023 г. на Административен съд София - град.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63в от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – град, XXVIII КС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2694/08.06.2023 г. по нахд № 3557/2023 г на СРС, НО, 12 състав.

ПОТВЪРЖДАВА ЕФ № 5288183/26.08.2021 г., издаден от СДВР, с който на Я. Ф. М. на основание чл.189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал.1, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Я. Ф. М. да заплати на СДВР сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.